

Kiedy udać się do specjalisty z dzieckiem?

Wizyta w poradni psychologiczno-pedagogicznej, wciąż budzi obawy wśród niektórych rodziców, zupełnie niesłusznie. Każdemu z nas zależy na prawidłowym rozwoju naszych dzieci, dlatego dbamy o ich zdrowie i chodzimy z nimi do lekarza, gdy tylko zaobserwujemy jakieś niepokojące objawy. Podobnie jest z rozwojem psychofizycznym naszych pociech, czasami również potrzebują wsparcia specjalisty, by lepiej funkcjonować i radzić sobie z codziennymi wyzwaniami. Kiedy więc udać się na badanie do poradni psychologiczno-pedagogicznej? Jakie sygnały powinny zwrócić naszą uwagę na różnych etapach rozwoju naszej pociechy?

Już od pierwszych chwil życia dziecka powinno się obserwować to, w jaki sposób się porusza, jak reaguje na nasz widok, głos, inne dźwięki i obrazy. Punktem odniesienia, który pomoże w obserwacji malucha, może być tabela rozwoju psychoruchowego dziecka, która znajduje się w książeczce zdrowia dziecka. Jeśli rodzice zaobserwują jakieś nieprawidłowości, powinni się wtedy udać na konsultację do lekarza pediatry, który zdecyduje czy zachodzi potrzeba dalszej specjalistycznej diagnozy. Co później?

Przykłady niepokojących sygnałów które powinny być skonsultowane ze specjalistą:

1. niemowlak:

- ma trudność w podnoszeniu głowy w pozycji na brzuchu;
- nie śledzi wzrokiem za osobą;
- nie reaguje na dźwięki z otoczenia;
- ma trudność z przewracaniem, siadaniem, raczkowaniem, chodzeniem;
- późno zaczyna gaworzyć;
- nie podejmuje zabawy rękami, grzechotkami;
- nie lubi kołysania, dotyku, kąpieli;
- ma trudność ze ssaniem, przełykaniem (ok. 4 m-ca życia dziecko niemowlę uczy się połykać, dlatego tak ważne jest rozpoczęcie rozszerzania diety);

2. roczniak:

- ma trudność z powtarzaniem czynności typu: "kosi-kosi", "pa-pa";
- jest mało ruchliwy i ma trudność z chodzeniem przy przedmiotach, za ręce, czy samodzielnie;
- nie powtarza wyrazów dźwiękonaśladowczych tj.: "kap-kap" "stuk-stuk" czy krótkich wyrazów: "mama", "baba", "lala";
- w wieku ok 2 lat nie mówi lub mówi pojedyncze wyrazy;
- nie przeszło treningu czystości;
- ma ograniczoną dietę;

3. przedszkolak:

- ma problemy z prawidłowym wypowiedzeniem wyrazów;

- reaguje płaczem na dźwięki z otoczenia;
- wydaje się nieobecny, patrzy w dal;
- nie rozumie poleceń pomimo iż je słyszy;
- izoluje się od grupy dzieci;
- nie koloruje, nie wycina, nie lepi, itp.;
- bawi się schematycznie;
- nie lubi zmian;
- nie mówi pełnymi zdaniami, mówi niewyraźnie, mocno zniekształca wyrazy, nie wymawia prawidłowo głosek s, z, c, dz (w wieku 4 lat), sz, ż, cz, dż, r (5 lat)

4. uczeń:

- ma wahania nastroju lub przeżywa trudności emocjonalne związane z sytuacją w domu czy szkole;
- nie potrafi odnaleźć się w grupie;
- nauka czytania, liczenia i pisania stanowi ogromne wyzwanie;
- sytuacja trudna wywołuje lęk i wycofanie;
- ma trudność ze zrozumieniem mowy w szumie;
- niechętnie podejmuje zadania ruchowe.

Powyżej wymienione zostały niektóre przykłady sygnalizujące potrzebę konsultacji specjalistycznej w poradni psychologiczno-pedagogicznej, u logopedy, psychologa, psychiatry czy terapeuty. Im szybsza diagnoza, tym szybsza pomoc dziecku i większa szansa na poprawę jego funkcjonowania.